

Chciałabym w sposób szczególny podziękować następującym osobom:

Josephowi Weinreichowi

– mojemu mężowi i najlepszemu przyjacielowi, za napisanie niniejszej książki pod moje dyktando, a także za to, że niezłomnie, dzień po dniu, siadał przy mnie motywując mnie do pracy i umożliwiając mi realizację tego zamiaru.

Zawsze był mi oparciem.

Michelle Weinreich Roth

– mojej córce, która dodawała mi siły podczas całego przedsięwzięcia, angażując się w każdy jego aspekt zdalnie, ze swojego domu w Nowym Jorku. Kiedy to było konieczne, latała do Sydney, gdzie spędzała niezliczone godziny na przeglądaniu ze mną tekstu, zdjęć i dokumentów, spotykała się z wydawcami i grafikami. Niemal codziennie łączyłyśmy się przez FaceTime i dyskutowałyśmy nad wszelkimi kwestiami, które trzeba było omówić, by powstająca książka dokładnie odpowiadała moim oczekiwaniom.

Nie ma na świecie drugiej takiej osoby jak Michelle.

Za nieocenioną pomoc w nadaniu mojej książce ostatecznego kształtu
dziękuję również:

Lilian Weinreich Ezekowitz, Henry’emu Weinreichowi, Peterowi Rothowi,
Jacqui Wasilewsky, Audrey Larsen, rabinowi kantorowi Yehoshui Niasoffowi,
Adamowi Benedyktowi Bispingowi, Yehielowi Lehavy’emu,
Edwardowi Baralowi, Ilonie Vaskó, Annie Körmendi Ottóné, Annie Tanczer,
Lucy Nguyen, Lee Ungowi, Sue Robbins, Susie Zeilic, Joelowi Tuchowi,
Bibi Pfefferbaum, Icie Buttrose, Reksowi Dupainowi (synowi Maksa Dupaina)
oraz Kim Taylor.

A także:

Instytutowi Yad Vashem w Jerozolimie, Ambasadzie Izraela w Budapeszcie,
Ambasadzie Izraela w Warszawie, Żydowskiemu Muzeum Galicja w Krakowie,
United States Holocaust Memorial Museum, Państwu Watykańskiemu,
Muzeum Bojowników Getta w Izraelu.

Pamięci Elżbiety Kołodziej